

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2008/947/SVV Z 27. NOVEMBRA 2008 O UPLATŇOVANÍ ZÁSADY VZÁJOMNÉHO UZNÁVANIA NA ROZSUDKY A PROBAČNÉ ROZHODNUTIA NA ÚČELY DOHLADU NAD PROBAČNÝMI OPATRENAMI A ALTERNATÍVNÝMI SANKCIAMI

Úradný vestník EÚ L 337, 16.12.2008, s. 102 - 122

Zmena a doplnenie:

Rámcové rozhodnutie Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 o zmene a doplnení rámcových rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a o posilnení procesných práv osôb, podpore uplatňovania zásady vzájomného uznávania, pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v neprítomnosti dotknutej osoby na konaní, Ú. v. EÚ L 81, 27.3.2009, s. 24 - 36.

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 31 ods. 1 písm. a) a c) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na podnet Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

keďže:

(1) Európska únia si stanovila za cieľ rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Toto predpokladá, že existuje chápanie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti zo strany členských štátov, ktoré je v zásadných otázkach jednotné a ktoré sa zakladá na zásadách slobody, demokracie, rešpektovania ľudských práv a základných slobôd, ako aj právneho štátu.

(2) Cieľom policajnej a justičnej spolupráce v Európskej únii je zabezpečiť vysoký stupeň bezpečnosti pre všetkých občanov. Jedným zo základných kameňov je zásada vzájomného uznávania rozhodnutí justičných orgánov zakotvená v záveroch zasadnutia Európskej rady v Tampere 15. a 16. októbra 1999 a opätovne potvrdená v Haagskom programe zo 4. a 5. novembra 2004 o posilňovaní slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii. V programe opatrení z 29. novembra 2000 prijatom s cieľom vykonávať zásadu vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach sa Rada vyslovila za spoluprácu v oblasti podmienených trestov a podmieneného prepustenia.

(3) Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, sa týka vzájomného uznávania a výkonu trestov odňatia slobody alebo opatrení zahŕňajúcich pozbavenie osobnej slobody. Navyše sa vyžadujú ďalšie spoločné pravidlá, najmä ak bol trest nezahŕňajúci odňatie slobody, ale zahŕňajúci dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami uložený osobe, ktorá nemá svoje legálne a obvyklé bydlisko v štáte odsúdenia.

(4) Dohovor Rady Európy z 30. novembra 1964 o dohlade nad podmienčne odsúdenými alebo podmienčne prepustenými páchatelmi ratifikovalo len 12 členských štátov, z ktorých niektoré mali početné výhrady. Toto rámcové rozhodnutie predstavuje účinnejší nástroj, pretože sa zakladá na zásade vzájomného uznávania a zapojené sú všetky členské štáty.

(5) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej kapitolou VI. Žiadne ustanovenie tohto rámcového rozhodnutia by sa nemalo vykladať tak, že zakazuje odmietnutie uznania rozsudku a/alebo dohľadu nad probačným opatrením alebo alternatívnou sankciou, ak existujú objektívne skutočnosti, ktoré naznačujú, že probačné opatrenie alebo alternatívna sankcia sa uložili s cieľom potrestať osobu pre jej pohlavie, rasu, vierovyznanie, etnický pôvod, štátnu príslušnosť, jazyk, politické zmýšľanie alebo sexuálnu orientáciu alebo že postavenie tejto osoby by mohlo byť znevýhodnené z ktorýchkoľvek takýchto dôvodov.

(6) Toto rámcové rozhodnutie by nemalo brániť žiadnemu členskému štátu, aby uplatnil svoje ústavné pravidlá týkajúce sa práva na riadny proces, slobody združovania, slobody tlače, slobody prejavu v iných médiách a slobody náboženského vyznania.

(7) Ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia by sa mali uplatňovať v súlade s právom občanov Únie na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov podľa článku 18 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

(8) Cieľom vzájomného uznávania podmienených trestov, podmienených odsúdení, alternatívnych sankcií a rozhodnutí o podmienenom prepustení a dohľade nad nimi je podporiť vyhliadky reintegrácie odsúdenej osoby do spoločnosti tým, že sa jej umožní zachovať si rodinné, jazykové, kultúrne a iné väzby, ale tiež zlepšiť dohľad nad dodržiavaním probačných opatrení a alternatívnych sankcií s cieľom zabrániť recidíve, a teda brať náležitý ohľad na ochranu obetí a širokej verejnosti.

(9) Existujú rôzne druhy probačných opatrení a alternatívnych sankcií, ktoré sú pre členské štáty spoločné a nad ktorými sú v zásade všetky členské štáty ochotné vykonávať dohľad. Dohľad nad týmito druhmi opatrení a sankcií by mal byť povinný okrem určitých výnimiek ustanovených v tomto rámcovom rozhodnutí. Členské štáty môžu navyše vyhlásiť, že sú ochotné vykonávať dohľad nad inými druhmi probačných opatrení a/alebo inými druhmi alternatívnych sankcií.

(10) Medzi probačné opatrenia a alternatívne sankcie, nad ktorými je dohľad v zásade povinný, patria okrem iného príkazy týkajúce sa správania (napríklad povinnosť prestať s požívaním alkoholických nápojov), pobytu (napríklad povinnosť zmeniť miesto pobytu z dôvodu domáceho násillia), vzdelávania a odbornej prípravy (napríklad povinnosť navštevovať kurz bezpečného jazdenia), trávenia voľného času (napríklad povinnosť prestať vykonávať určitý šport alebo sa na ňom zúčastňovať) a obmedzenia alebo podmienky, ktoré sa týkajú výkonu povolania (napríklad povinnosť vykonávať povolanie v inom pracovnom prostredí; táto povinnosť nezahŕňa dohľad nad dodržiavaním akéhokoľvek zákazu profesijnej činnosti, ktorý sa dotknutej osobe uloží ako súčasť sankcie).

(11) Vo vhodných prípadoch by sa na účely dohľadu nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami mohlo v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi používať elektronické monitorovanie.

(12) Členský štát, v ktorom bola dotknutá osoba odsúdená, môže zaslať rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie členskému štátu, v ktorom má odsúdená osoba legálne a obvyklé bydlisko, na účely ich uznania a na účely dohľadu nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami, ktoré takýto rozsudok a/alebo probačné rozhodnutie obsahuje.

(13) Rozhodnutie o tom, či zaslať rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie inému členskému štátu by mal v konkrétnom prípade prijať príslušný orgán štátu pôvodu okrem iného so zreteľom na vyhlásenia vydané v súlade s článkom 5 ods. 4, článkom 10 ods. 4 a článkom 14 ods. 3.

(14) Rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie sa môžu zaslať aj inému členskému štátu, ako je členský štát, v ktorom má odsúdená osoba bydlisko, ak príslušný orgán tohto vykonávajúceho štátu so zreteľom na akékoľvek podmienky ustanovené v príslušnom vyhlásení tohto štátu v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím s takýmto zaslaním súhlasí. Súhlas možno na účely sociálnej nápravy poskytnúť najmä, ak odsúdená osoba bez toho, aby stratila právo na pobyt, má v úmysle sa presťahovať do iného členského štátu, pretože dostala pracovnú ponuku, ak je rodinným príslušníkom osoby, ktorá má v tomto štáte legálne a obvyklé bydlisko, alebo ak má v tomto členskom štáte v úmysle študovať alebo sa odborne pripravovať v súlade s právom Spoločenstva.

(15) Členské štáty by na uznávanie rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia mali uplatňovať svoje vlastné vnútroštátne právo a postupy. Ak rozsudok v prípade podmieneného odsúdenia alebo alternatívnej sankcie neobsahuje trest odňatia slobody alebo opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré sa majú vykonať v prípade nedodržania príslušných povinností alebo pokynov, mohlo by to znamenať, že členské štáty, ktoré vydali príslušné vyhlásenie v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím, v rámci rozhodnutia o uznaní súhlasia s tým, že budú dohliadať na dotknuté probačné opatrenia alebo alternatívne sankcie a že preberajú zodpovednosť len za prijatie následných rozhodnutí, ktoré spočívajú v úprave povinností alebo pokynov, ktoré obsahuje probačné opatrenie alebo alternatívna sankcia, alebo v zmene trvania probačnej doby. Následne uznanie v takýchto prípadoch nemá iný účinok než umožniť vykonávajúcemu štátu prijať takéto druhy následných rozhodnutí.

(16) Členský štát môže odmietnuť uznať rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie, ak bol príslušný rozsudok vydaný proti osobe, ktorá nebola uznaná vinnou z trestného činu, ako napríklad v prípade duševne chorej osoby, a ak rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie ukladá liečenie, nad ktorým nemôže vykonávajúci štát v súlade so svojím vnútroštátnym právom vykonávať dohľad v súvislosti s takouto osobou.

(17) Dôvod odmietnutia súvisiaci s teritorialitou by sa mal uplatňovať len vo výnimočných prípadoch a s cieľom v čo najväčšej miere spolupracovať podľa ustanovení tohto rámcového rozhodnutia, pričom sa prihliada na jeho ciele. Každé rozhodnutie o uplatnení tohto dôvodu odmietnutia by sa malo opierať o analýzu jednotlivého prípadu a o konzultácie medzi príslušnými orgánmi štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu.

(18) Ak probačné opatrenia alebo alternatívne sankcie zahŕňajú verejnoprospešné práce, vykonávajúci štát by mal mať právo odmietnuť uznať rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie, ak by obdobie vykonávania verejnoprospešných prác za bežných okolností trvalo menej ako šesť mesiacov.

(19) Tlačivo osvedčenia je vypracované takým spôsobom, aby základné prvky rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia boli uvedené v osvedčení, ktoré by sa malo preložiť do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov vykonávajúceho štátu. Osvedčenie by malo pomôcť príslušným orgánom vykonávajúceho štátu pri prijímaní rozhodnutí podľa tohto rámcového rozhodnutia vrátane rozhodnutí o uznávaní a prevzatí zodpovednosti za dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami, rozhodnutí o prispôbení probačných opatrení a alternatívnych sankcií a následných rozhodnutí, najmä v prípade nedodržania probačného opatrenia alebo alternatívnej sankcie.

(20) Vzhľadom na zásadu vzájomného uznávania, na ktorej sa zakladá toto rámcové rozhodnutie, by členský štát pôvodu a vykonávajúci členský štát mali podporovať priame kontakty medzi svojimi príslušnými orgánmi pri uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia.

(21) Všetky členské štáty by mali zabezpečiť, aby odsúdené osoby, o ktorých sa prijímajú rozhodnutia podľa tohto rámcového rozhodnutia, mali zákonné práva a prostriedky nápravy

v súlade s ich vnútroštátnymi predpismi bez ohľadu na to, či príslušné orgány určené na prijímanie rozhodnutí týmto rámcovým rozhodnutím majú justičný alebo nejustičný charakter.

(22) V každom prípade by všetky následné rozhodnutia súvisiace s podmieneným trestom, podmieneným odsúdením alebo alternatívnou sankciou, ktoré majú za následok uloženie trestu odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody, mal prijímať justičný orgán.

(23) Keďže všetky členské štáty ratifikovali Dohovor Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov, osobné údaje spracúvané pri vykonávaní tohto rámcového rozhodnutia by sa mali chrániť v súlade so zásadami ustanovenými v uvedenom dohovore.

(24) Keďže ciele tohto rámcového rozhodnutia, a to uľahčenie sociálnej nápravy odsúdených osôb, zlepšenie ochrany obetí a širokej verejnosti a uľahčenie uplatňovania vhodných probačných opatrení a alternatívnych sankcií v prípade páchatelov, ktorí nežijú v štáte odsúdenia, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale vzhľadom na cezhraničnú povahu príslušných situácií a z dôvodu rozsahu činnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, ako sa uplatňuje podľa článku 2 druhého odseku Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva toto rámcové rozhodnutie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Ciele a rozsah pôsobnosti

1. Cieľom tohto rámcového rozhodnutia je uľahčenie sociálnej nápravy odsúdených osôb, zlepšenie ochrany obetí a širokej verejnosti a uľahčenie uplatňovania vhodných probačných opatrení a alternatívnych sankcií v prípade páchatelov, ktorí nežijú v štáte odsúdenia. Na účely dosiahnutia týchto cieľov toto rámcové rozhodnutie ustanovuje pravidlá, podľa ktorých iný členský štát než členský štát, v ktorom bola dotknutá osoba odsúdená, uznáva rozsudky a prípadné probačné rozhodnutia a dohliada na probačné opatrenia uložené na základe takého rozsudku alebo alternatívne sankcie uvedené v takomto rozsudku a prijíma všetky ďalšie rozhodnutia súvisiace s týmto rozsudkom, pokiaľ nie je v tomto rámcovom rozhodnutí ustanovené inak.

2. Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje len na:

- a) uznávanie rozsudkov a prípadných probačných rozhodnutí;
- b) postúpenie zodpovednosti za dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami;
- c) všetky ďalšie rozhodnutia súvisiace s rozhodnutiami uvedenými v písmenách a) a b), ako sú opísané a ustanovené v tomto rámcovom rozhodnutí.

3. Toto rámcové rozhodnutie sa nevzťahuje na:

a) výkon rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na ktoré sa vzťahuje rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV;

b) uznávanie a výkon peňažných sankcií a príkazov na konfiškáciu, na ktoré sa vzťahuje rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie a rámcové rozhodnutie Rady 2006/783/SVV zo 6. októbra 2006 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu.

4. Toto rámcové rozhodnutie neovplyvňuje ani nemení povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

1. "rozsudok" je konečné rozhodnutie alebo súdny príkaz štátu pôvodu, ktorým sa ustanovuje, že fyzická osoba spáchala trestný čin, a ukladá sa jej:

a) trest odňatia slobody alebo akékoľvek opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ak sa podmienené prepustenie udelilo na základe takého rozsudku alebo prostredníctvom následného probačného rozhodnutia;

b) podmienený trest;

c) podmienené odsúdenie,

d) alternatívna sankcia;

2. "podmienený trest" je trest odňatia slobody alebo akékoľvek opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktorého výkon je pri ukladaní trestu úplne alebo sčasti podmienené odložený uložením jedného alebo viacerých probačných opatrení. Takéto probačné opatrenia sa môžu uviesť v samotnom rozsudku alebo stanoviť v osobitnom probačnom rozhodnutí prijatom príslušným orgánom;

3. "podmienené odsúdenie" je rozsudok, v ktorom sa uloženie trestu podmienené oddialilo uložením jedného alebo viacerých probačných opatrení alebo v ktorom sa namiesto trestu odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody uložilo jedno alebo viacero probačných opatrení; takéto probačné opatrenia sa môžu uviesť v samotnom rozsudku alebo stanoviť v osobitnom probačnom rozhodnutí prijatom príslušným orgánom;

4. "alternatívna sankcia" je iná sankcia ako trest odňatia slobody, opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody alebo peňažná sankcia, ktorou sa ukladá povinnosť alebo pokyn;

5. "probačné rozhodnutie" je rozsudok alebo konečné rozhodnutie príslušného orgánu štátu pôvodu prijaté na základe takéhoto rozsudku, ktorým sa:

a) rozhodlo o podmienenom prepustení alebo

b) ukladajú probačné opatrenia;

6. "podmienené prepustenie" je konečné rozhodnutie príslušného orgánu alebo rozhodnutie vyplývajúce z vnútroštátneho práva o predčasnom prepustení odsúdenej osoby po výkone časti trestu odňatia slobody alebo iného opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody uložením jedného alebo viacerých probačných opatrení;

7. "probačné opatrenia" sú povinnosti a pokyny uložené príslušným orgánom fyzickej osobe v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi štátu pôvodu v súvislosti s podmieneným trestom, podmieneným odsúdením alebo podmieneným prepustením;

8. "štát pôvodu" je členský štát, v ktorom bol vydaný rozsudok;

9. "vykonávajúci štát" je členský štát, v ktorom sa dohliada na probačné opatrenia a alternatívne sankcie na základe rozhodnutia v súlade s článkom 8.

Článok 3

Určenie príslušných orgánov

1. Každý členský štát oznámi Generálnemu sekretariátu Rady, ktorý orgán alebo orgány sú podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov príslušné konať podľa tohto rámcového rozhodnutia v situácii, keď tento členský štát je štátom pôvodu alebo vykonávajúcim štátom.

2. Členské štáty môžu určiť nejustičné orgány za príslušné orgány pre prijímanie rozhodnutí podľa tohto rámcového rozhodnutia za predpokladu, že tieto orgány majú právomoc prijímať rozhodnutia podobného charakteru podľa ich vnútroštátneho práva a postupov.

3. Ak rozhodnutie podľa článku 14 ods. 1 písm. b) alebo c) prijme iný príslušný orgán než súd, členské štáty zabezpečia, aby takéto rozhodnutie mohol na základe žiadosti dotknutej osoby preskúmať súd alebo iný nezávislý orgán podobný súdu.

4. Generálny sekretariát Rady sprístupní prijaté informácie všetkým členským štátom a Komisii.

Článok 4

Druhy probačných opatrení a alternatívnych sankcií

1. Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje na tieto probačné opatrenia alebo alternatívne sankcie:

a) povinnosť odsúdenej osoby informovať určitý orgán o akejkolvek zmene pobytu alebo pracoviska;

b) zákaz vstupu do určitých lokalít, miest alebo určitých oblastí v štáte pôvodu alebo vo vykonávajúcom štáte;

c) povinnosť, ktorá obsahuje obmedzenia týkajúce sa opustenia územia vykonávajúceho štátu;

d) pokyny týkajúce sa správania, pobytu, vzdelávania a odbornej prípravy, trávenia voľného času alebo obsahujúce obmedzenia alebo podmienky, ktoré sa týkajú výkonu povolania;

e) povinnosť podávať v určenom čase správy určitému orgánu;

f) povinnosť vyhýbať sa kontaktu s určitými osobami;

g) povinnosť vyhýbať sa kontaktu s určitými predmetmi, ktoré odsúdená osoba použila alebo môže použiť na účely spáchania trestného činu;

h) povinnosť finančne nahradiť škodu spôsobenú trestným činom a/alebo povinnosť predložiť dôkaz o plnení takejto povinnosti;

i) povinnosť vykonávať verejnoprospešné práce;

j) povinnosť spolupracovať s probačným úradníkom alebo zástupcom sociálneho úradu, do ktorého príslušnosti patria odsúdené osoby;

k) povinnosť podrobiť sa liečeniu alebo liečbe závislosti.

2. Každý členský štát oznámi pri vykonávaní tohto rámcového rozhodnutia Generálnemu sekretariátu Rady, na ktoré probačné opatrenia a alternatívne sankcie okrem tých, ktoré sú uvedené v odseku 1, je pripravený dohliadať. Generálny sekretariát Rady sprístupní prijaté informácie všetkým členským štátom a Komisii.

Článok 5

Kritériá na zaslanie rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia

1. Príslušný orgán štátu pôvodu môže zaslať rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom má odsúdená osoba legálne a obvyklé bydlisko, v prípadoch, ak sa odsúdená osoba vrátila alebo sa chce vrátiť do tohto štátu.

2. Príslušný orgán štátu pôvodu môže na žiadosť odsúdenej osoby zaslať rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie príslušnému orgánu iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom má odsúdená osoba legálne a obvyklé bydlisko, pod podmienkou, že naposledy spomenutý orgán so zaslaním súhlasí.

3. Členské štáty pri vykonávaní tohto rámcového rozhodnutia určia za akých podmienok môžu ich príslušné orgány súhlasiť so zaslaním rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia podľa odseku 2.

4. Každý členský štát Generálnemu sekretariátu Rady oznámi určenia vykonané podľa odseku 3. Členské štáty takéto vyhlásenie môžu kedykoľvek zmeniť. Generálny sekretariát Rady sprístupní prijaté informácie všetkým členským štátom a Komisii.

Článok 6

Postup pri zasielaní rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia

1. Ak pri uplatňovaní článku 5 ods. 1 alebo 2 príslušný orgán štátu pôvodu zašle rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie inému členskému štátu, zabezpečí, aby ho sprevádzalo osvedčenie na vzorovom tlačive uvedenom v prílohe I.

2. Rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie spolu s osvedčením uvedeným v odseku 1 zašle príslušný orgán štátu pôvodu priamo príslušnému orgánu vykonávajúcemu štátu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu štátu overiť ich pravosť. Originál rozsudku a probačného rozhodnutia alebo ich overené kópie, ako aj originál osvedčenia sa zašlú príslušnému orgánu vykonávajúcemu štátu, ak o to požiada. Všetka úradná komunikácia prebieha priamo medzi uvedenými príslušnými orgánmi.

3. Osvedčenie uvedené v odseku 1 musí byť podpísané a správnosť jeho obsahu musí byť overená príslušným orgánom štátu pôvodu.

4. Okrem opatrení a sankcií, ktoré sú uvedené v článku 4 ods. 1, osvedčenie uvedené v odseku 1 tohto článku obsahuje len opatrenia alebo sankcie, ktoré vykonávajúci štát oznámil v súlade s článkom 4 ods. 2.

5. Príslušný orgán štátu pôvodu zašle rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie spolu s osvedčením uvedeným v odseku 1 vždy len jednému vykonávajúcemu štátu.

6. Ak príslušný orgán štátu pôvodu nepozná príslušný orgán vykonávajúcemu štátu, príslušný orgán štátu pôvodu vykoná všetky potrebné zistenia, a to aj prostredníctvom kontaktných miest Európskej justičnej siete zriadenej jednotnou akciou Rady 98/428/SVV [7], s cieľom získať od vykonávajúcemu štátu potrebné informácie.

7. Ak nemá orgán vykonávajúcemu štátu, ktorému sa doručí rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie spolu s osvedčením uvedeným v odseku 1, právomoc ho uznať a prijať z neho vyplývajúce potrebné opatrenia na dohľad nad probačným opatrením alebo alternatívnou sankciou, zašle ho z úradnej moci príslušnému orgánu a bezodkladne o tom informuje príslušný orgán štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 7

Dôsledky pre štát pôvodu

1. Keď príslušný orgán štátu pôvodu uznal rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie, ktoré mu boli zaslané, a oznámil príslušnému orgánu štátu pôvodu toto uznanie, štát pôvodu prestáva mať právomoc v súvislosti s dohľadom nad uloženými probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami a právomoc prijať následné opatrenia uvedené v článku 14 ods. 1.

2. Právomoc uvedená v odseku 1 sa vracia štátu pôvodu:

a) len čo jeho príslušný orgán oznámil príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu späťvzatie osvedčenia uvedeného v článku 6 ods. 1 podľa článku 9 ods. 4;

b) v prípadoch uvedených v článku 14 ods. 3 v spojení s článkom 14 ods. 5 a

c) v prípadoch uvedených v článku 20.

Článok 8

Rozhodnutie vykonávajúceho štátu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu uzná rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie zaslané v súlade článkom 5 a po vykonaní postupu ustanoveného v článku 6 a bezodkladne prijme všetky opatrenia potrebné pre vykonávanie dohľadu nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami, pokiaľ sa nerozhodne uplatniť niektorý z dôvodov odmietnutia uznania rozsudku a prevzatia dohľadu nad ním, ktoré sa uvádzajú v článku 11.

2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže odložiť prijatie rozhodnutia o uznaní rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia, ak osvedčenie uvedené v článku 6 ods. 1 nie je úplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku alebo prípadnému probačnému rozhodnutiu, do uplynutia lehoty stanovenej na doplnenie alebo opravu osvedčenia.

Článok 9

Prispôsobenie probačných opatrení alebo alternatívnych sankcií

1. Ak je druh alebo trvanie príslušného probačného opatrenia alebo alternatívnej sankcie alebo trvanie probačnej doby nezlučiteľné s právom vykonávajúceho štátu, príslušný orgán v uvedenom štáte ich môže upraviť v súlade s druhom a trvaním probačných opatrení a alternatívnych sankcií alebo trvaním probačnej doby, ktoré sa podľa práva vykonávajúceho štátu uplatňujú na rovnocenné trestné činy. Prispôsobené probačné opatrenie, alternatívna sankcia alebo trvanie probačnej doby musia v čo najväčšej miere zodpovedať tým, ktoré sa uložili v štáte pôvodu.

2. Ak sa probačné opatrenie, alternatívna sankcia alebo probačná doba upravili, pretože ich trvanie je dlhšie ako maximálne trvanie stanovené podľa práva vykonávajúceho štátu, trvanie upraveného probačného opatrenia, alternatívnej sankcie alebo probačnej doby nesmie byť kratšie ako maximálne trvanie ustanovené pre rovnocenné trestné činy podľa práva vykonávajúceho štátu.

3. Upravené probačné opatrenie, alternatívna sankcia alebo probačná doba nesmú byť prísnejšie alebo dlhšie než pôvodne uložené probačné opatrenie, alternatívna sankcia alebo probačná doba.

4. Po obdržaní informácií uvedených v článku 16 ods. 2 alebo článku 18 ods. 5 môže príslušný orgán štátu pôvodu rozhodnúť o späťvzati osvedčenia uvedeného v článku 6 ods. 1, pokiaľ vykonávajúci štát už nezačal vykonávať dohľad. V každom prípade sa takéto rozhodnutie prijme a oznámi čo najskôr, najneskôr však do desiatich dní po obdržaní informácie.

Článok 10

Obojstranná trestnosť

1. Ak možno za niektorý z nasledujúcich trestných činov uložiť podľa právneho poriadku štátu pôvodu trest odňatia slobody alebo opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktorých horná hranica je najmenej tri roky, sú podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia obojstrannej trestnosti skutku dôvodom na uznanie rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia a dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami:

- účasť na zločinnom spolčení,
- terorizmus,
- obchodovanie s ľuďmi,
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
- nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,
- nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
- korupcia,
- podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev,
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
- falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,
- počítačová kriminalita,
- trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,
- ulahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,
- vražda, závažné ublíženie na zdraví,
- nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojevníka,
- rasizmus a xenofóbia,
- organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež,
- nedovolené obchodovanie s kultúrnymi predmetmi vrátane starožitností a umeleckých diel,
- podvodné konanie,
- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
- falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov,
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s nimi,
- falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
- nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,
- obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
- sabotáž.

2. Rada môže po porade s Európskym parlamentom za podmienok stanovených v článku 39 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii kedykoľvek jednomyseľne rozhodnúť o doplnení ďalších kategórií trestných činov do zoznamu stanoveného v odseku 1 tohto článku. Rada na základe správy, ktorá sa jej predloží podľa článku 26 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, preskúma, či sa má zoznam rozšíriť alebo zmeniť a doplniť.

3. V prípade trestných činov neuvedených v odseku 1 môže vykonávajúci štát uznať rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie a prevziať dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami s podmienkou, že rozsudok sa týka skutkov, ktoré sú podľa práva vykonávajúceho štátu tiež trestnými činmi, bez ohľadu na skutkovú podstatu alebo spôsob opisu.

4. Každý členský štát môže pri prijatí rámcového rozhodnutia alebo neskôr Generálnemu sekretariátu Rady formou vyhlásenia oznámiť, že nebude uplatňovať odsek 1. Každé takéto vyhlásenie možno kedykoľvek vziať späť. Takéto vyhlásenia a späťvzatia vyhlásení sa uverejnia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 11

Dôvody odmietnutia uznania rozsudku a prevzatia dohľadu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže odmietnuť uznať rozsudok alebo prípadné probačné rozhodnutie a prevziať zodpovednosť za dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami, ak:

a) je osvedčenie uvedené v článku 6 ods. 1 neúplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku alebo probačnému rozhodnutiu a nebolo doplnené alebo opravené v primeranej lehote stanovenej príslušným orgánom vykonávajúceho štátu;

b) nie sú splnené kritériá stanovené v článku 5 ods. 1, článku 5 ods. 2 alebo článku 6 ods. 4;

c) uznanie rozsudku a prevzatie zodpovednosti za dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami by porušilo zásadu ne bis in idem;

d) v prípadoch uvedených v článku 10 ods. 3 a, ak vykonávajúci štát urobil vyhlásenie podľa článku 10 ods. 4, tak aj v prípade uvedenom v článku 10 ods. 1 sa rozsudok týka skutkov, ktoré by podľa práva vykonávajúceho štátu nepredstavovali trestný čin. Avšak vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a mene sa vykonanie rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia nemôže odmietnuť z toho dôvodu, že právo vykonávajúceho štátu neupravuje rovnaký typ daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právo štátu pôvodu;

e) výkon trestu je premlčaný podľa práva vykonávajúceho štátu a týka sa skutku, ktorý spadá do právomoci vykonávajúceho štátu podľa jeho vnútroštátneho práva;

f) podľa práva vykonávajúceho štátu existuje imunita, ktorá neumožňuje dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami;

g) odsúdená osoba nemôže byť podľa práva vykonávajúceho štátu vzhľadom na svoj vek trestne zodpovedná za skutok, na ktorom sa zakladá rozsudok;

h) podľa osvedčenia uvedeného v článku 6 sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s ďalšími procesnými požiadavkami vymedzenými vo vnútroštátnom práve štátu pôvodu:

i) bola včas:

- buď osobne predvolaná, a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné

informácie o stanovenom termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania,

a

- informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania,

alebo

ii) vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval,

alebo

iii) po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového:

- výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok,

alebo

- nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty.

i) rozsudkom alebo prípadným probačným rozhodnutím sa ukladá liečenie, na ktoré bez ohľadu na ustanovenia článku 9 vykonávajúci štát nemôže dohliadať vzhľadom na svoj právny alebo zdravotnícky systém;

j) probačné opatrenie alebo alternatívna sankcia trvajú kratšie ako šesť mesiacov;

k) sa rozsudok týka trestných činov, ktoré sa podľa práva vykonávajúceho štátu považujú za spáchané úplne, z väčšej alebo podstatnej časti na jeho území alebo na mieste rovnocennom jeho územiu.

2. Každé rozhodnutie podľa odseku 1 písm. k), ktoré sa týka trestných činov spáchaných čiastočne na území vykonávajúceho štátu alebo na mieste rovnocennom jeho územiu, prijíma príslušný orgán vykonávajúceho štátu len za výnimočných okolností a pre každý prípad jednotlivo, pričom prihliada na konkrétne okolnosti prípadu a najmä na to, či sa väčšia alebo podstatná časť dotknutého skutku uskutočnila v štáte pôvodu.

3. V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a), b), c), h), i), j) a k) príslušný orgán vykonávajúceho štátu pred rozhodovaním o neuznaní rozsudku alebo prípadného probačného rozhodnutia a o neprevzatí zodpovednosti za dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami vhodným spôsobom komunikuje s príslušným orgánom štátu pôvodu a v prípade potreby ho požiada o bezodkladné poskytnutie všetkých potrebných dodatočných informácií.

4. Ak sa príslušný orgán vykonávajúceho štátu rozhodol uplatniť dôvod na odmietnutie uvedený v odseku 1 tohto článku, konkrétne dôvod uvedený v odseku 1 písm. d) alebo odseku 1 písm. k), môže sa napriek tomu po dohode s príslušným orgánom štátu pôvodu rozhodnúť, že bude vykonávať dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami, ktoré sú uložené v rozsudku a prípadnom probačnom rozhodnutí, ktoré mu bolo zaslané, bez toho, aby prevzal zodpovednosť za prijatie ktoréhokoľvek z rozhodnutí uvedených v článku 14 ods. 1 písm. a), b) a c).

Článok 12

Lehoty

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu čo najskôr, najneskôr však do 60 dní od doručenia rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia spolu s osvedčením uvedeným

v článku 6 ods. 1 rozhodne, či rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie uzná a prevezme zodpovednosť za dohľad nad probačnými opatreniami a/alebo alternatívnymi sankciami. Svoje rozhodnutie bezodkladne oznámi príslušnému orgánu štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu.

2. Ak za mimoriadnych okolností príslušný orgán vykonávajúceho štátu nemôže dodržať lehoty ustanovené v odseku 1, bezodkladne oznámi akýmkoľvek spôsobom, ktorý si zvolí, príslušnému orgánu štátu pôvodu dôvody meškania a uvedie, za ako dlho očakáva vydanie konečného rozhodnutia.

Článok 13

Rozhodné právo

1. Dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami a ich výkon sa spravuje právom vykonávajúceho štátu.

2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže dohliadať nad povinnosťou uvedenou v článku 4 ods. 1 písm. h) tak, že vyžaduje od odsúdenej osoby predložiť dôkazy o plnení povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

Článok 14

Právomoc prijať všetky následné rozhodnutia a rozhodné právo

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu má právomoc prijať všetky následné rozhodnutia týkajúce sa podmienených trestov, podmienených prepustení, podmienených odsúdení a alternatívnych sankcií najmä v prípade nedodržania probačného opatrenia alebo alternatívnej sankcie, alebo ak odsúdená osoba spácha nový trestný čin.

Takéto následné rozhodnutia zahŕňajú najmä:

a) úpravu povinností alebo pokynov obsiahnutých v probačnom opatrení alebo v alternatívnej sankcii alebo úprava trvania probačnej doby;

b) zrušenie odkladu výkonu rozsudku alebo rozhodnutia o podmienenom prepustení a

c) uloženie trestu odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody v prípade alternatívnej sankcie alebo podmieneného odsúdenia.

2. Právo vykonávajúceho štátu sa vzťahuje na rozhodnutia prijaté podľa odseku 1 a na všetky dôsledky vyplývajúce z rozsudku vrátane prípadného, a ak je to potrebné upraveného, výkonu trestu odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody.

3. Každý členský štát môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr vyhlásiť, že ako vykonávajúcí štát odmieta prevziať zodpovednosť podľa odseku 1 písm. b) a c) v prípadoch alebo kategóriách prípadov, ktoré tento členský štát určí, najmä:

a) v prípadoch súvisiacich s alternatívnou sankciou, ak rozsudok neobsahuje trest odňatia slobody alebo opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré sa majú vykonať v prípade nedodržania uvedenej povinnosti alebo pokynu;

b) v prípadoch súvisiacich s podmieneným odsúdením;

c) v prípadoch, keď sa rozsudok týka skutkov, ktoré nie sú trestným činom podľa práva vykonávajúceho štátu, bez ohľadu na znaky skutkovej podstaty alebo spôsob jeho opisu.

4. Ak členský štát využije ktorúkoľvek z možností ustanovených v odseku 3, príslušný orgán vykonávajúceho štátu postúpi naspäť právomoc príslušnému orgánu štátu pôvodu v prípade nedodržania probačného opatrenia alebo alternatívnej sankcie, ak sa príslušný orgán vykonávajúceho štátu domnieva, že je potrebné prijať následné rozhodnutie uvedené v odseku 1 písm. b) alebo c).

5. V prípadoch uvedených v odseku 3 tohto článku nie je dotknutá povinnosť uznať rozsudok a prípadné probačné rozhodnutie ani povinnosť prijať bezodkladne všetky opatrenia potrebné na vykonávanie dohľadu nad probačnými opatreniami a/alebo alternatívnymi sankciami ustanovená v článku 8 ods. 1.

6. Vyhlásenia uvedené v odseku 3 sa zašlú prostredníctvom oznámenia generálnemu sekretariátu Rady. Každé takéto vyhlásenie možno kedykoľvek vziať späť. Vyhlásenia a späťvzatia vyhlásení uvedené v tomto článku sa uverejnia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 15

Konzultácie medzi príslušnými orgánmi

Kedykoľvek sa to považuje za vhodné, príslušné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu sa môžu navzájom radiť s cieľom uľahčiť hladké a efektívne uplatňovanie tohto rámcového rozhodnutia.

Článok 16

Povinnosti zúčastnených orgánov, ak má vykonávajúci štát právomoc pre následné rozhodnutia

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne oznámi príslušnému orgánu štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu všetky rozhodnutia, ktoré sa týkajú:

- a) úpravy probačného opatrenia alebo alternatívnej sankcie;
- b) zrušenia odkladu výkonu rozsudku alebo zrušenia rozhodnutia o predčasnom prepustení;
- c) výkonu trestu odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody z dôvodu nedodržiavania probačného opatrenia alebo alternatívnej sankcie;
- d) skončenia probačných opatrení alebo alternatívnej sankcie.

2. Ak príslušný orgán štátu pôvodu o to požiada, príslušný orgán vykonávajúceho štátu mu oznámi maximálnu dĺžku trvania odňatia slobody, ktorú ustanovuje vnútroštátne právo vykonávajúceho štátu pre trestný čin, ktorý je predmetom trestu, a ktorá by mohla byť uložená odsúdenej osobe v prípade porušenia probačných opatrení alebo alternatívnych sankcií. Táto informácia sa poskytuje ihneď po doručení rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia spolu s osvedčením uvedeným v článku 6 ods. 1.

3. Príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne oznámi príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu všetky okolnosti alebo zistenia, ktoré by podľa jeho názoru mohli viesť k prijatiu jedného alebo viacerých rozhodnutí uvedených v odseku 1 písm. a), b) alebo c).

Článok 17

Povinnosti zúčastnených orgánov, ak má príslušný orgán štátu pôvodu právomoc pre následné rozhodnutia

1. Ak má príslušný orgán štátu pôvodu podľa článku 14 ods. 3 právomoc prijať následné rozhodnutia uvedené v článku 14 ods. 1, príslušný orgán vykonávajúceho štátu mu ihneď oznámi:

- a) akékoľvek zistenie, ktoré môže viesť k zrušeniu odkladu výkonu rozsudku alebo rozhodnutia o podmienčnom prepustení;

b) akékoľvek zistenie, ktoré môže viesť k uloženiu trestu odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody;

c) všetky ďalšie skutočnosti a okolnosti, ktoré príslušný orgán štátu pôvodu požaduje predložiť a ktoré sú nevyhnutné na to, aby mohol prijať následné rozhodnutia v súlade so svojím vnútroštátnym právom.

2. Ak členský štát využil možnosť uvedenú v článku 11 ods. 4, príslušný orgán tohto štátu informuje príslušný orgán štátu pôvodu v prípade, ak odsúdená osoba nedodríava probačné opatrenie alebo alternatívnu sankciu.

3. Oznámenie o zisteniach uvedené v odseku 1 písm. a) a b) a v odseku 2 sa zasiela prostredníctvom vzorového tlačiva uvedeného v prílohe II. Oznámenie o skutočnostiach a okolnostiach uvedené v odseku 1 písm. c) sa zasiela akýmkoľvek spôsobom, pri ktorom sa vyhotovuje písomný záznam, vrátane, ak je to možné, prostredníctvom vzorového tlačiva uvedeného v prílohe II.

4. Ak vnútroštátne právo štátu pôvodu ustanovuje, že odsúdená osoba musí byť pred prijatím rozhodnutia o uložení trestu vypočutá na súde, táto požiadavka sa môže primerane splniť postupom uvedeným v nástrojoch medzinárodného práva alebo práva Európskej únie, ktoré ustanovujú možnosť používať pre vypočúvanie osôb videospojenia.

5. Príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne oznámi príslušnému orgánu vykonávajúcemu štátu všetky rozhodnutia, ktoré sa týkajú:

a) zrušenia odkladu výkonu rozsudku alebo zrušenie rozhodnutia o podmienáčnom prepustení;

b) výkonu trestu odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody, ak je takéto opatrenie obsiahnuté v rozsudku;

c) uloženia trestu odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúceho pozbavenie osobnej slobody, ak takéto opatrenie nie je obsiahnuté v rozsudku;

d) skončenia probačného opatrenia alebo alternatívnej sankcie.

Článok 18

Informácie od vykonávajúceho štátu vo všetkých prípadoch

Príslušný orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne informuje príslušný orgán štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu o:

1. zaslaní rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia spolu s osvedčením uvedeným v článku 6 ods. 1 príslušnému orgánu zodpovednému za ich uznanie a za prijatie z toho vyplývajúcich opatrení pre dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami v súlade s článkom 6 ods. 7;

2. skutočnosti, že nie je v praxi možné vykonávať dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami z dôvodu, že po zaslaní rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia spolu s osvedčením uvedeným v článku 6 ods. 1 vykonávajúcemu štátu nie je možné nájsť odsúdenú osobu na území vykonávajúceho štátu; v takomto prípade nie je vykonávajúcí štát povinný vykonávať dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami;

3. konečnom rozhodnutí o uznaní rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia a o prijatí všetkých opatrení potrebných pre dohľad nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami;

4. akomkoľvek rozhodnutí o neuznaní rozsudku a prípadného probačného rozhodnutia a o neprevzatí zodpovednosti za dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami v súlade s článkom 11 s uvedením dôvodov pre také rozhodnutie;

5. akomkoľvek rozhodnutí o prispôbení probačných opatrení alebo alternatívnych sankcií v súlade s článkom 9 s uvedením dôvodov pre také rozhodnutie;

6. akomkoľvek rozhodnutí o amnestii alebo milosti, ktoré vedie k nevykonávaniu dohľadu nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami z dôvodov uvedených v článku 19 ods. 1, s prípadným uvedením dôvodov pre také rozhodnutie.

Článok 19

Amnestia, milosť, preskúmanie rozsudku

1. Amnestiu alebo milosť môže udeliť štát pôvodu, ako aj vykonávajúci štát.

2. O žiadostiach o preskúmanie rozsudku tvoriaceho základ probačných opatrení a alternatívnych sankcií, na ktoré sa má dohliadať podľa tohto rámcového rozhodnutia, môže rozhodovať len štát pôvodu.

Článok 20

Skončenie právomoci vykonávajúceho štátu

1. Ak odsúdená osoba utečie alebo už nemá miesto svojho legálneho a obvyklého bydliska vo vykonávajúcom štáte, príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže právomoc, pokiaľ ide o dohľad nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami a o všetky ďalšie rozhodnutia týkajúce sa rozsudku, postúpiť späť príslušnému orgánu štátu pôvodu.

2. Ak v štáte pôvodu prebieha voči dotknutej osobe nové trestné konanie, príslušný orgán štátu pôvodu môže požiadať príslušný orgán vykonávajúceho štátu o postúpenie právomoci, pokiaľ ide o dohľad nad probačnými opatreniami a verejnoprospešnými sankciami a pokiaľ ide o všetky ďalšie rozhodnutia týkajúce sa rozsudku, späť príslušnému orgánu štátu pôvodu. V takomto prípade príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže túto právomoc postúpiť príslušnému orgánu štátu pôvodu.

3. Ak sa pri uplatňovaní tohto článku právomoc postúpi späť štátu pôvodu, príslušný orgán tohto štátu takúto právomoc prevezme. Na účely ďalšieho dohľadu nad probačnými opatreniami alebo alternatívnymi sankciami však príslušný orgán štátu pôvodu zohľadní dĺžku trvania a mieru dodržiavania probačných opatrení alebo alternatívnych sankcií vo vykonávajúcom štáte, ako aj akékoľvek rozhodnutia, ktoré vykonávajúci štát prijal v súlade s článkom 16 ods. 1.

Článok 21

Jazyky

Osvedčenia uvedené v článku 6 ods. 1 sa prekladajú do úradného jazyka alebo niektorého z úradných jazykov vykonávajúceho štátu. Ktorýkoľvek členský štát môže buď pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia, alebo neskôr uviesť vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že bude akceptovať preklad do jedného alebo viacerých iných úradných jazykov inštitúcií Európskej únie.

Článok 22

Náklady

Náklady, ktoré vzniknú pri uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia, znáša vykonávajúci štát okrem nákladov, ktoré vzniknú výlučne na území štátu pôvodu.

Článok 23

Vzťah k iným dohodám a dojednaniam

1. Toto rámcové rozhodnutie vo vzťahoch medzi členskými štátmi nahrádza od 6. decembra 2011 zodpovedajúce ustanovenia dohovoru Rady Európy z 30. novembra 1964 o dohľade nad podmiennečne odsúdenými alebo podmiennečne prepustenými páchatelmi.

2. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať dvojstranné alebo viacstranné dohody alebo dojednania platné po 6. decembri 2008, pokiaľ tieto umožňujú rozšíriť alebo prehĺbiť ciele tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalšiemu zjednodušeniu alebo uľahčeniu postupov dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami.

3. Členské štáty môžu po 6. decembri 2008 uzatvárať dvojstranné a viacstranné dohody alebo dojednania, pokiaľ tieto dohody alebo dojednania umožňujú rozšíriť alebo prehĺbiť ciele tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalšiemu zjednodušeniu alebo uľahčeniu postupov dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami.

4. Členské štáty do 6. marca 2009 oznámia Rade a Komisii existujúce dohody a dojednania uvedené v odseku 2, v uplatňovaní ktorých si želia pokračovať. Členské štáty tiež oznámia Rade a Komisii všetky nové dohody alebo dojednania tak, ako sú uvedené v odseku 3, do troch mesiacov od ich podpísania.

Článok 24

Územné uplatňovanie

Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje na Gibraltar.

Článok 25

Vykonávanie

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím do 6. decembra 2011.

2. Členské štáty zašlú Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho práva povinnosti, ktoré sú im uložené týmto rámcovým rozhodnutím.

Článok 26

Preskúmanie

1. Komisia vypracuje do 6. decembra 2014 správu na základe informácií, ktoré prijme od členských štátov podľa článku 25 ods. 2.

2. Rada na základe tejto správy zhodnotí:

a) rozsah, v akom členské štáty prijali opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím, a

b) uplatňovanie tohto rámcového rozhodnutia.

3. K správe sa v prípade potreby priložia legislatívne návrhy.

Článok 27

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

PRÍLOHA I

Osvedčenie uvedené v článku 6 rámcového rozhodnutia Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov a probačných rozhodnutí na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami

(nepriložené)

PRÍLOHA II

Tlačivo uvedené v článku 17 rámcového rozhodnutia Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov a probačných rozhodnutí na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami

(nepriložené)